

ere' bantge' for deres Jorddrotter, sige det ikke. De Sidste sige det maasse i deres Komme, men ikke udenfor, og de Andre sige det paa ingen Maade, men de sige: Vi tage din Bøsse og dine Penge til som Mulkt. Saaledes som jeg ser Sagen, vil det altsaa bero paa den ærede Indenrigsministers Udtalelse, om vi skulle vedtage Forslagene eller ikke. Vi høre ham jo saa ofte udtale, at hvad han siger, siger han paa Regjeringens Vegne, og jeg vil antage, at hvad han her siger, ogsaa siges paa Regjeringens Vegne. Udtaler Ministeren sig som antydet, kunne vi bortkaste disse Tillæg, og da er Meningen rent ud, at de Paagjældende kunne lade disse Rættigheder udøve ved Andre. Jeg skal gjøre det ærede Thing opmærksom paa en enkelt Bestemmelse her og spørge, om de ærede Herrer ikke ville give min Betragtning fuldt Medhold. Der staar i § 10: „Det er under en Bøde af 5—20 Rd. den Jagtberettigede forbudt, udenfor indhegnede Dyrehaver, i sit Jagtdistrikt at nedskyde løsgaaende Hunde eller Rætte. Dette Forbud — hedder det saa videre — „gjælder dog ikke løsgaaende Mynder, som det staar den Jagtberettigede frit for at nedskyde udenfor Gærens Gaardsplads og Have.“ Derksom de Herrer nu ville paasta, at Brugeren kun kan udøve sin Ret for sit eget Vedkommende, maa De nødvendigvis ogsaa sige, at den Jagtberettigede ikke kan nedskyde løsgaaende Mynder ved Andre. De kunne ikke forklare dette Spørgsmaal paa een Maade for den Jagtberettigedes Vedkommende og paa en anden Maade for Brugereis; det gaar ikke an. — Udvalget har under Nr. 10 stillet Forslag om, at Ordet „selv“ skal gaa ud i § 4; men jeg tror, at Udvalget noget urigtigt opfatter, hvad Ordet „selv“ skal betyde paa dette Sted. Vi maa stadig huske paa, at det er en Lovbestemmelse, som har været gjældende fra 1851, altsaa i en Snes Aar. Der staar i § 4, at den Jagtberettigede er forpligtet til at skaffe Brugeren Fred for Krønvildt og Daavildt; det er det Givne, og dernæst hedder det: „Opfylder Sagteieren ikke denne Forpligtelse, naagtet Jordbrugeren bevisligt har opfordret ham dertil, skal det . . . være Jordbrugeren uforment . . . selv paa den ham til

Brug overladte Grund at jage og fælde Krønvildt, Daavildt“ osv. Her er Ordet „selv“ ingenlunde brugt, som om det skulle betyde, at Brugeren personlig skulde gjøre det, men saaledes, at Sagteieren og Brugeren her ligesom ellers ere stilled overfor hinanden. Vil Sagteieren ikke skaffe Brugeren Fred paa hans Mark, maa han selv skaffe sig Fred; Ordet „selv“ staar her i Modsætning til Sagteieren, men gaar paa ingen Maade videre. Dette Ord „selv“ maa de Herrer altsaa ikke forklare, som om det er til Støtte for deres Fortolkning; thi det er det paa ingen Maade. Jeg skal nu bede det ærede Thing om, at det, hvis Indenrigsministeren ikke tydeligt og klart erklærer sig for at have den samme Opfattelse af dette Spørgsmaal, som jeg her har fremsat, vil forkaste Udvalgets Forslag under Nr. 12 og vedtage Forslagene under Nr. 1 og 11. Hvis derimod Indenrigsministeren erklærer, at han giver min, som jeg tror, her tydelig nok udtalte Fortolkning og Forklaring af dette Spørgsmaal Medhold, tilraader jeg Thinget at forkaste de tre nævnte Forslag, nemlig saavel begge mine som Udvalgets under Nr. 12. Derved vil Ordet „selv“ maasse finde Naade i Udvalgets Dine, saaledes at det vil lade det staa; thi det staar rigtigt overfor Sagteieren. Vi have da paaany faaet staaet fast, at Brugeren kan lade den Ret, Loven giver ham, udføre, ved hvem han vil, uden at være begrændset, ved Skytter, Skovridere, Fuldmægtige, Examinati juris og Gudveed, hvad de Alle hedde.

Sermansen: Saa simpel og ligesom som et Lovforslag som det, der foreligger, end kan se ud ved første Blik, tror jeg dog ikke, at man siger for meget, naar man siger, at det at tage Bestemmelse om, hvilke Dyrearter og hvilke Fugleklasser der skal fredes, og hvilke der ikke skal fredes, hører til de meget vanskelige Lovgivningssemner. Hvorfor? Fordi det er vanskeligt i det Hele at kjende og bestemme enhver Fugls og ethvert Dyrs Plads og Betydning i Naturens store Husholdning. Sagen er, at der kan være enkelte Tilfælde, hvor et Dyr er skadeligt, ffjøndt det i det Hele er gavnligt, og der kan